

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoCsp/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519201323
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8519201323.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, pr. zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, Bratislava proti žalovanému: P. S., nar. XX.X.XXXX, bytom P. č. XXXX/XX, X. S. v konaní o zaplatenie 781,02 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 8Csp/87/2019-96 zo dňa 19.10.2020, takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto cit.:

„ I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 778,86 eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 778,86 eur od 21.8.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 99,44 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. „

2. Vychádzal z ustanovení § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 1 a 2 a § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj ako „ZoSÚ“), § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 1 a 9, § 517 ods. 1 a 2 a § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“).

3. V odôvodnení uviedol, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Súd pritom vychádzal z povahy zmluvných strán, keď právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojho podnikania, kým žalovanému bol úver poskytnutý ako fyzickej osobe nepodnikateľovi, ako aj z obsahu zmluvy o úvere, ktorá napĺňa znaky spotrebiteľského úveru. K absencii podstatných náležitostí zmluvy, ktoré podľa cit. § 11 písm. b) ZoSÚ spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru uviedol súd prvej inštancie, že všetky tieto podstatné náležitosti (upravené v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) ZoSÚ) v uzavretej zmluve o spotrebiteľskom úvere boli uvedené. Ďalej preskúmaním zmluvy nezistil, že by uplatnenie predčasnej splatnosti zo strany veriteľa malo byť neplatné pre rozpor so zákonom z dôvodu nekalej podmienky. Súd prvej inštancie sa zaoberal splnením podmienok na zosplatenie dlhu upravených v cit. § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ vo vzťahu k otázke, či bol dodržaný postup pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a s tým súvisiacou otázkou, či má žalobca nárok na celú

uplatňovanú sumu, prípadne na celé uplatňované príslušenstvo. Zistil, že právny predchodca žalobcu k žalobe pripojil oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktorým žalovaného vyzval na úhradu celého zvyšku úveru. Počas celého konania však pôvodný ani súčasný žalobca nepripojili žiaden doklad o doručení alebo aspoň odoslaní oznámenia o vyhlásení úveru za predčasne splatný. Navyiac predložené oznámenie neobsahuje dátum, ku ktorému bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru, a preto ho považoval za neurčité. Za tohto stavu súd prvej inštancie uzavrel, že nebolo preukázané splnenie všetkých podmienok na vyhlásenie úveru za predčasne splatný. Žalobca má teda právo požadovať iba splátky splatné do dňa vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Žalobca má tak právo požadovať iba splátky splatné do dňa vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Keďže v čase podania žaloby, teda aj v čase vyhlásenia rozsudku vo veci samej, už bola splatná aj posledná splátka úveru, súd prvej inštancie tiež skúmal, či nie je uplatňovaný premlčaný nárok, ktorý by bol v rozpore s cit. § 54a OZ, pričom dospel k záveru, že žiadna z uplatnených splátok nebola splatná viac ako 3 roky (všeobecná premlčacia doba) pred podaním žaloby. Neplatnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru mala preto dopad iba na začiatok omeškania žalovaného s úhradou celého dlhu. Za tohto stavu súd prvej inštancie považoval uplatnenú sumu pozostávajúcu zo splátok splatných od 20.10.2016 do 20.01.2017 a zvyšku istiny (uplatnenej už bez úroku z úveru) v celkovej výške 778,86 eura za dôvodnú a v tejto časti žalobe vyhovel.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol postupom podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 256 zákona č.160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Uviedol, že žalobca sa domáhal zaplata sumy 781,02 eura a úspešný bol v časti týkajúcej sa zaplata sumy 778,86 eura, čo vo vzťahu k predmetu sporu predstavuje úspech 99,72 %. Žalovaný bol úspešný v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, teda v časti 0,28 %. Po započítaní pomeru úspechu a neúspechu bol žalobca úspešný v rozsahu 99,44 % a v tomto rozsahu má právo na náhradu trov konania voči žalovanému.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu výrokov I. a III. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie napriek jeho argumentom vo vzťahu k podstatným náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako je nesprávne uvedený termín konečnej splatnosti a nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, keď v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, neakceptoval dôvody jeho procesnej obrany a nepovažoval poskytnutý úver za bezúročný a bezpoplatkový. Nad rámec doteraz uvedených skutočností uviedol, že sa z napadnutého rozsudku dozvedel, že nový právny zástupca VÚB, a.s. aj Intrum Slovakia, s.r.o. predložil súdu podanie, ktorým oznámil postúpenie pohľadávky v tomto konaní na Intrum Slovakia, s.r.o. Mal za nepochybné, že daný spor je spotrebiteľským sporom a podľa ZoSÚ pokiaľ je postúpenie určitých pohľadávok upravené v osobitnom zákone, súd je povinný ex offo skúmať, či sú dodržané ustanovenia príslušného zákona upravujúce podmienky pre postúpenie pohľadávky a to s poukazom na § 39 OZ. Teda podľa žalovaného aj v tomto prípade je potrebné aplikovať ust. 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „ZoB“), v zmysle ktorého musia byť kumulatívne splnené podmienky v čase postúpenia pohľadávky pre platné postúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt. V tejto súvislosti uviedol, že z predložených listinných dôkazov aj odôvodnenia napadnutého rozsudku pod bodom 37 pôvodný ani súčasný žalobca nepripojil žiaden doklad o doručení alebo aspoň odoslaní oznámenia o vyhlásení úveru za predčasne splatný. Takéto doručenie oznámenia, resp. min. jeho odoslanie na adresu žalovaného súd nemal preukázané. Podľa súdu oznámenie taktiež neobsahovalo dátum, ku ktorému bola vyhlásená predčasná splatnosť. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný považoval postúpenie pohľadávky za absolútne neplatné a preto namietal aktívnu legitímáciu žalobcu v tomto konaní. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil, žalobu zamietol a konanie zastavil, príp. aby po zrušení rozsudku vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Vo vyjadrení k odvolaniu sa žalobca stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie v plnom rozsahu a považoval ho za vecne správne. Podľa žalobcu bolo v spore preukázané, že žalovaný poskytnutú sumu úveru veriteľovi nezaplatil, preto v súlade s so zákonom a princípmi spravodlivosti bol žalovaný zaviazaný súdom na zaplata sumy nevráteného úveru. Navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu

predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

8. Predmetom odvolacieho prieskumu bolo preskúmanie vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcom výroku I., ktorým priznal žalobcovi len časť žalovanej istiny vo výške 778,86 eura z dôvodu priznania splátok splatných do dňa vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej pre preukázanie splnenia všetkých podmienok na vyhlásenie úveru za predčasne splatného zo strany žalobcu.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov žalovaného, to, či súd prvej inštancie zachoval správny procesný postup, na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

10. Jednou z odvolacích námietok (vychádzajúc z dôvodov a rozsahu odvolania žalovaného) bola námietka aktívnej hmotnoprávnej legitímácie žalobcu z dôvodu nesplnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 ZoB.

11. Nebolo sporné, že medzi pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding a.s. a žalovaným bola dňa 01.08.2014 uzavretá Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi pôžičku vo výške 1.000 eur, ktorú zaviazal vrátiť pôžičku v 60tich mesačných splátkach s poistením vo výške 29,89 eura do augusta 2019. Oznámením zo dňa 26.02.2017 pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding a.s. vyhlásil okamžitú splatnosť úveru k tomuto dňu z dôvodu neuhradenia dlžných splátok žalovaným v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke zo dňa 29.12.2016.

12. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.08.2014 je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ZoSÚ.

13. Ako správne namietal žalovaný v podanom odvolaní, z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, že by sa súd prvej inštancie otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu podrobnejšie zaoberal, keď len skonštatoval, že po začatí sporu došlo k postúpeniu pohľadávky a uznesením zo dňa 06.04.2020, č.k. 8Csp/87/2019-82 pripustil, aby namiesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpil do konania ako žalobca Intrum Slovakia s.r.o. Nezaoberal sa však postupnosťou prechodu, resp. prevodu pohľadávky z pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a. s. na pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. a následne platnosťou postúpenia pohľadávky na aktuálneho žalobcu Intrum Slovakia, a.s.

14. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je pritom imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamietala. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy žalobca ako strana sporu civilného súdneho konania je subjektom hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, ktorý je aktívne vecne legitimovaný a na druhej strane je žalovaný, ktorý je subjektom hmotno-právnej povinnosti, ktorý je pasívne vecne legitimovaný. Súd prvej inštancie bol preto povinný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia s otázkou existencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore náležite vysporiadať.

15. V prejednávanej veci ide o nárok žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., ako postupníka, ktorý má hmotnoprávny základ v pôvodnom právnom vzťahu medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu (ktorým bola banka VÚB a.s. so sídlom v Bratislave). Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka

uplatnená v tomto konaní ku dňu 20.03.2020 postúpená spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. (ako právnym nástupcom zaniknutej spol. Consumer Finance Holding, a.s.) na žalobcu, Intrum Slovakia s.r.o.

16. Predmetný úver bol žalovanému poskytnutý zo strany Consumer Finance Holding, a.s., pričom táto spoločnosť nebola bankou. Pôvodná pohľadávka Consumer Finance Holding, a.s. z predmetnej úverovej zmluvy voči žalovanému prešla na základe projektu rozdelenia zlúčením na Všeobecná úverová banka, a.s. Odvolaciemu súdu sa javí, že predmetné skutočnosti nemia nič na tom, že pohľadávka uplatňovaná v tomto konaní bola v čase, kedy bola postupovaná zo strany Všeobecnej úverovej banky a.s. na žalobcu (t. j. ku dňu 20.03.2020), bola postupovaná zo strany banky, a nie zo strany obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. A za tejto situácie je uplatneným právom právo žalobcu spotrebiteľského úveru, ktorého poskytovateľom bola banka, čoho dôsledkom je povinnosť súdu skúmať, či bol splnené podmienky v súlade s dikciou § 92 ods. 8 ZoB.

17. V zmysle § 92 ods. 8 ZoB môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou len vtedy, a predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškania splátok pohľadávky a klient je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením, čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, pričom tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka.

18. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB, vyžaduje, aby banka pred zamýšľaným postúpením pohľadávky inému subjektu, ktorého výber ako už bolo konštatované spotrebiteľ (klient) nemôže ovplyvniť, dala tento svoj zamýšľaný postup na vedomie spotrebiteľovi a to písomnou výzvou na plnenie s upozornením, že aj keď napriek tejto výzve bude spotrebiteľ viac ako 90 kalendárnych dní s plnením čo i len časti svojho záväzku voči banke v omeškaní, musí si byť spotrebiteľ vedomý a musí počítat s tým, že banka aj bez jeho súhlasu svoju pohľadávku voči nemu môže postúpiť inému aj nebankovému subjektu, t.j. subjektu voči ktorému už spotrebiteľ nebude požívať ochranu v zmysle ochrany svojich citlivých údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva, vymožitelnej národnou bankou.

19. Z dikcie ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky“ vyplýva, že toto ustanovenie sa vzťahuje výlučne na banku alebo pobočku zahraničnej banky. Predžalobnú upomienku zo dňa 29.12.2016 a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.02.2017 vypracoval právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., ktorá v tom čase bola nebankovým subjektom a teda v rokoch 2016 a 2017 sa na ňu nevzťahovalo ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB. Od 01.01.2018 sa právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti stala Všeobecná úverová banka, a.s. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretné, najmä sú povinné vykonávať obchody s vynaložením odbornej starostlivosti; vynaloženie odbornej starostlivosti je banka a pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s. Z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobca predložil inú výzvu adresovanú žalovanému v súlade s dikciou ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB.

20. V tomto prípade absencia právneho posúdenia nadobudnutia práva žalobcu spôsobila, že odvolací súd vzhľadom na okolnosti tohto spotrebiteľského sporu posúdil odvolanie žalovaného ako opodstatnené. Preto odvolací súd nemohol inak, než konštatovať, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Uvedené porušenie spočívalo v nedostatočnom preskúmaní aktívnej vecnej legitímácie žalobcu ako postupníka v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia.

21. Z vyššie uvedených podstatných dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a vo výroku III. o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vec

vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto rozhodnutí je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods.2 CSP).

22. V ďalšom konaní súd prvej inštancie bude postupovať tak, že sa bude zaoberať platnosťou zmluvy o postúpení pohľadávok a aktívnou legitimáciou žalobcu vo vyššie uvedených intenciách s prihliadnutím na ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB. Súd prvej inštancie svoje závery odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP tak, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).